

IN PEREMINIAS.

PROEMIV.

Triplex est illius opus; minimus semper apprehensio, iudicium, et discursus. Primitus est de prima in Præmissis, agit secunda in Iustis & Cunctis; cuius sub cunctis est Conveniatio, seu interpretatio, quod ad iudicium servit. De tertia actu recte in libris de Priori, et posteriori Resolutione: ut hinc illius opus claretur.

C aput primum.

In hoc capitulo tria docentur. Primum, voces et signa continuum; secundum, voces, scripta et significata et apud eis; tertius vero, et res significatae et ea quae apud omnes. Tertium, quod secundum datur, quidam continet veritatem, vel falsitatem expertes, ita etiam voces.

Quæstio 1^a

De nā, et condicib⁹ Signi.

Art. 1^b

S quæ sit essentia Signi?

Signum est pars significativa aliqd representat. In quo de fœi duplex exprimitur modo, unus pars, alter pars, alter ad sensum significatum. Quares et Hoc est signi essentia, ut inveniatur? Quid afficitur? Primo, quia utrumque exprimitur inde fœi. Secundo, quia esse signi

in bū cogitari destruto q̄cumq; rū : exco. n. fūmus n̄ e Signum bonis rū auris, quia ad
rentrum dicit rūm. 3. C̄trā n̄ variat, nisi uaria p̄ est illi: Id uariata rū ad p̄m,
t̄ ad rem, uariat Signum: t̄c̄q; s̄t̄ de illius effectu. Pr̄ Mi in cōntu, q̄ cum ead
rū ad rem Sigcatam ē Nam̄ fr̄ le rū uarius p̄t̄, et instrumentale rū alteri?

Objic̄t Sebas. Q̄gentia re consistit in eo, q̄d in illaē produc̄
rū ad rem Sigcatam ē prior in Signo, q̄m rū ad p̄m: q̄d in illa s̄t̄ consistit illius sig
ni. Pr̄ Mi, q̄s prius ē signum rem, q̄m signum illam p̄t̄. Ip̄, efficiam rei consistit
in eo, q̄d in ipsā prius ab alijs, et totatis; n̄ uō in adiuta, et partib; rū uō ad rem indic
no, ē prior in alijs, utq; uō adaequata.

Quares 20 Ad h̄c. Signi consistit in Relatio, an in abstat? idst,
et consistat in illis hūdīnib; fundatib; sumptib; an s̄t̄ in Relatio, q̄d in illis fundant?
Ip̄, consistere in abstat: q̄d in Signis ex instituto ē imp̄io, q̄ constatur Mora tr̄ mod
manent in Signo: in rāsib; ē p̄portio nālis ad rem, et ad p̄m. Pr̄, q̄d illa Signis
s̄tit in eo, quod nos dūit in cognitionem aliusius rei: sed si fundum, n̄ Relatio nondicit in eg
nitōem: q̄d in ille, n̄ in ista consistit illa Signi. Pr̄ Mi, q̄d fūmus signat ignem, et uasig
ni signat rem, t̄ in illis n̄ concipiā Relatio: q̄d in fundib; n̄ in Relatio consistit Signum.

Obj. Quid explicar p̄ orniū ad aliud, ē fr̄tri Reliūm: Signū ex
pliār p̄ orniū ad rem, et ad p̄m; ut palea ea def̄: q̄d ē fr̄tri Reliūm. R. D. Ila;
nam Relata Trānsit, et n̄ dici explicar p̄ orniū ad aliud: et fn̄ s̄t̄ res abstat: et ita
fundum Relatio Signi h̄t̄, q̄m rū Trānsit.

Quares hanc. At ea p̄m, q̄ p̄cipit Signum, dicit etiam persipere
Sigcatum! Pr̄ neg.; q̄a oculis v̄ḡ, p̄cipit motum aliusius atis, et fn̄ n̄ p̄cipit aiām, cui
ille motus ē Signum. Nam persipere aiām pertinet ad illūm. Et cōt̄, etiam Signi
n̄ ē signum, dicit comp̄lexio ea duplū hūdīne fundat.

Art. 29

Aliquid possit seipsum significare?

Pr̄ neg. Signum, q̄ p̄cipit cognitio respontat aliud, idst, rem aīa dī
jam. 2. q̄a Signum est medium iuris obtūm, et p̄m: Id medium distinguit ab aliis
mīs: q̄d Signum distinguit à re Sigcatā. 3. Signa instrūta s̄t̄ q̄i instrū
q̄ cognitum: sed instrūta semper distinguunt a iis, et ab effectib; q̄d Signa s̄t̄ significan
tib;. Terci Signa, fr̄t̄ia s̄t̄ imagines, et hūdīnes res: Ostendunt signos, utp̄p̄ et

longum ab eis: ꝑ et signa à signis separati. Quare, in quo distinguantur similitudo, et imago ab identitate? ꝑ, quia similitudo dicitur in eam, et semper, et imago non dicitur in res divinas, deitatem, q̄ habent divinam essentiam: unum. P.P. Verbum diuinum est imago. Latitatem, nō uero Dei; quia a Patre distinguitur ratio, nō uero a Deo, signum includit essentiam diuinam in se, seu distinctam.

Obij. 1. O primam Resolutionem. Item nomen significare, ac respontare: id est res sit de ipsius representare: ꝑ et signum sicut. Proba illi, quia respontare est facere rem plenam; nō ut facere rem magis loquuntur, qm ipsa se ipsa: gemit. ꝑ illa: quia significare sed ostendit ad res ipsas à significando representari. Latius potest. Unum. Autem, alia separata, qm q̄ suadet esse significare. Ita se respondunt, nō signa ex deo distinxeris.

Dicet: Autem, et alia significantur: Id nulla res potest cognoscari nisi per signum: ꝑ Autem, et alia sunt signa sui. ꝑ illi, quia non rigitur, ut omnis cognitio procedat a Signo; qm, s. obtutum est plenaria, et proportionatum, ut p̄ se influat in suam cognitionem; et potest in adductis capi: inuestigatio nō dicitur signum, in aliis primo, q̄les sunt spes; dari tñ in aliis 2°, q̄ est ratione, q̄ quem res cogitatur.

Obij. 2. Nomen significat omnia; et contrarie ipsorum, signum est quod datum non: item contritus fractus de contrita in eis. Signum se ipsum potest continere sub illo eis: ꝑ id se potest significare. ꝑ Signum duplo posse significare, primo diste, et immixtæ, et confusa, et secundario. Primo modo nō potest esse signum sui, et non repugnat: et hoc 2° nō nō, et contritus est signum sui. Ut uero aliquid sit signum: item alterius rei, regit distincionem rationem à tale re.

Quodlibet 1° cuius m̄ sint Relatos Signorum? Dicor. Relatos signi nativi ad rem, sunt ratios pro se loquendo. Primum, quod fundum harum Relacione rale: in numeris in fratribus fundum et numeri est ipsa representatio, q̄c coris essentia; et numeri est mensura passiva: in instribibus fundum remnum est numerum vel virtus eorum; q̄r et ratios; fundum primum est cibiles et passiva, factiva. Et hoc omnia pro se loquendo sufficiunt ad Relacione ratione: ꝑ iste ratios. Unum ictus, Relatos horum signorum si regere fundum remnum rate ad rem significare ratio dista.

Dicor 2. Relatos signos instituto ad rem est rois. Primum, quod est fundum remnum, et ex numero aliis 9 Relatos pendunt ab aliis usque 10, et illus, Relatos, in illo fundant, est rois. Id fundum huius Relatos ita se habet: ꝑ Relatio est rois. Primum illi, quod tale fundum est impie extrinca potens ab aliis, et non tam in potentia.

19

Dico 3° Relao Signi fratris ad posam, est ratus. Pr, quia
Signus fratris est pars rationis in heretice p̄d: q̄ ipse est funda remota, in heretice p̄
firma: deinceps hanc diarię sita fundabat vel locum rationem. Dico 4° Relao Signi
instialis ad posam, e' rati. Pr, q̄a fundum remum e' negatum, nimurum cogitatis
ex p̄ oblii; quia enim mensura actua, atq̄c oblitum mensurat actu.

Pogobis 2° Relao Signis coincident cum Relobis cā, def.
fig! Pogobis, q̄ in signis fratris enunt Reloū cā fratris carnae, in instabilib⁹ vero
enunt Reloū cā effientis. Pogobis 3° Relao Signi ad significatum sit Reloū cā, tristis? Pog neg. Pr, q̄a unum sita e' signum alterius; & talis q̄ neg. Et
neg, effus illius; ut p̄t in duo by ouis.

Pogobis 4° Uniuscūsū Reloū cā, effus sit Relao Signi?
Pog affr, Pr, q̄ signum regni Reloū cā in Reloū Signi: & p̄tia suffituna Relao, ut
illam cā respicit effus ut effus, ut significatum: q̄ unum suffit ad utrumq; rati
neg. Dic: q̄ cā Relao Signi, & signati vñ eiusdem sump̄tū: hoc aut regnū
gnat: q̄d illud. Pr Ans, gaudia n̄ sita signum, d̄t signatum vñ effus: q̄d illa
Reloū cā e' Relao Signi, ead erit Relao signati vñ effus. Pog Oculum: hoc. n. n. restin
vñct, summo rit Relao illi signati, q̄d minime respicit, & unijtm̄ t̄t opposit. Si
ut ead est Reloū correligi, & t̄t tractat Reloū Relati; sup̄p̄ quod Relatum ha
beat trūm Relium.

Questio 2^a

De Signorum diuisib⁹bus.

Art. 1°

Explicari multiplex Signorum diuisio.

Alig diuidunt signa in remota, q̄ signant res p̄tatas: et in diuisata, q̄ sig
nant res p̄tates: et in gnostica, q̄ signant res futuras. Aliq illa diuidunt in praetata, que
signant, et cauit, ut Savia vñ p̄tata; & in speculativa, q̄ sicut in sola cognitio signata. Pro
p̄tata diuidunt signa in n̄alia, & ex iusto: t̄m s̄falia, & instabilita. Natura sunt ea, q̄ ex
n̄ia sua hent uim signandi; ut fūrus mābi signat ignem: ex iusto itea, q̄ ab initio
imp̄e aliq signant: ut ramsus pro foribus appensus signat resuantes. Signa fratris
sunt ipsi, seu imagines res in p̄is cognoscib⁹bus contignata, quib⁹ res signata foris;

unū signis cognoscantur. Instrumentalia sunt, quae prius cognita ducunt nos in cognitionem rei significatō.

Quare 1°, ultima dualitatis iunctio adīcta. P. officiis. Prīmū, genitū signum aut habet nōm. significandi ex se, & ab intīmo, aut ex alio, & ab extīmo. Si prīmū, cōnāle; si secundū, cō ex intō; et nullum aliud dārū signum: gō primā hæc unius est adīcta. P. 2°, genitū signum hō medium cognitiō cognitū. Enī cognitū: si prīmū, est instrumentale, si secundū, cō formale; & nullum aliud dārū: ergo et signum dīvīsio est adīcta.

Quare 3°, oīcā natīs sit signum suī effusū; et eīj oīcā effusū sit signum dīcā? P. affīe de effusū, & cō p. s. P. ga cā hēt nālēm virtutēm adīcā secundū effusū. Scīcū effusū habet nām cā dependentēm: gō q' utrumq' perfectē cognoverit, uenit in mutuam illōs cognitionēm. Qd. si alīgn nō ueniat, id ēt, quia illorū nā nō bene penetrat; t' quia cā, & effusū est p' accēsū, in' q' dārū natīs hūdo, q' dirigat mentem cō cognitōe unius, et ad cognitionēm alterius.

Art 29

Examinārū dīvīsio Signorū in natīa, et ex intō.

Contra primā dīvīsionē officiis primo. Dīcā signa sē ex intō: gō nullum dārū signum nālē. P. Artīs, ga oīcā res significāt ex uoluntātē dīna: gō nō ex dīna intō. P. Artīs, ga oīcā signum factē cē ex uoluntātē dīna: dī res in hētē significare, nō habent esse: gō ex dīna uolte habent significōm. P. N. Artīs, cō p. b. Ad ultimām dist. Mālōm, orāndo, omne signum pendere ex dīna uolte quadācīam, nō quādācīam: cum uō significātō nālē fundēt in ellā, nō pendet ex dīna uolte imponente, dī ex dīnīs. Id est, q' an ex dīnī aūm uoluntātē dīnē.

2°. Si aliqd dārē signum ex intō, cēnt uoces: Id han'
et signa ex intō: gō nullum dārū. P. III. ga uoces post impōēm nō hēnt,
q' an' n' hērent; (siquid impōē est aū uolte imponēt ex extīmū ipsi uoci?)
Id an' impōē uoces n' hērent signa: gō nō post illām. P. N. III. Ad
p. b. om̄ē dīllā; In uoce post impōēm nō dārū phīlūm, concedo illām.
N. dārū mālōm; N. III. dārū n. ipsa impōē & extīmā dīvīsionē, quā
impōē

Quastio 2^a. Articul^{us} 2°

impio excitari in audiente p^{ro}rum qm ipse habet de impio. Ut t^e uia sitca
dem Physicis, e tr^{ad} d^{icitur} m^{or}at^{ur}. Et hoc dat^r in omnibus Signis exinst^o, quae
h^{ab}ent intrinsecum m^{or}; in cognoscere regunt n^{atu}ram impiorum, & vbi signifi-
cat: Signa uia m^{or}at^{ur} ex se habent uin significandi.

B^o. Dat^r p^{ot} ec^s Signum n^{atu}re, exinst^o: g^o membra diuinis
sc^{op}ponunt. P^{ro}tristis, quia Iris est Signum n^{atu}re pluviae imponentis, & ex inst^o de ira
divinitutis n^{am}plius futuri: g^o ec^s Signum oratione, ex inst^o. P^{ro}d^{icit} Arist^t, ariendo,
c^{on}c^{on}tem r^{em} m^{or}at^{ur} suorum gosse ec^s Signum n^{atu}re, & ex inst^o; n^uo eand^r rem fratrum
pluviae. Ad Conf^{ess} dic, membra diuinis n^{ec} opp^{os}it^{ur} m^{or}at^{ur}, d^{icitur}; nam Relatio hor^s
Signorum, & eius fundum s^{er} ut d^{icitur}; ministrum in Signis natib^{us} d^{icitur} uis signan-
ti: in Signis ex inst^o e^mpi^o libera, siue haec sit d^{icitur} Antica, siue prima.

A^o Tolea, & c^{on}c^{on}tra p^{end}ent a uolte libera oportit: g^o sunt
Signa ex inst^o, n^{atu}ras. P^{ro}d^{icit} Arist^t; Tolea, & c^{on}c^{on}tra p^{end}ent quod ad ex^{am} e^xau-
sunt e^mportatis C^{on}f^{ess}; q^{uo}d representant, N^{on} Arist^t; q^{uo}d representant. n^{on} e^m nat^{ur}ia, d^{icitur},
p^{ro}p^{ri}us u^{er} liber, & longens. Si hⁱ imago representans ad uiuum aliq^{uo} obolum est
Signum n^{atu}re illius, q^{uo}d ex uolte artificis institutus ad signandum aliud obolum.
Item d^{icitur} de igne, q^{uo}d imponit ad signandas hostes; n^{on} desinit lumen signare naturas su-
as naturales efflatu.

S^o. Signum, q^{uo}d D^{omi}n^{us} imposuit Caino, ne interficeret, n^{er}at
n^{atu}re; alioq^{uo} n^{im}ponerit a Deo: deinde erat exinst^o; q^{uo}d apud o^mn^{is} significabat Cainum
n^{on} occidendum: g^o dat^r Signum, q^{uo}d nec si n^{atu}re, nec ex inst^o. P^{ro}D^{icitur} primam par-
tem Maioris; nam tale Signum erat n^{atu}re; ministrum tremoris corporis, q^{uo}d hoc ad
commiserio emittens nat^{ur} m^{or}abans; q^{uo}d tremor aliud fuit de nouo ipsi Caino, ne
occideret. C^{on}f^{ess} Anti logium p^{ro} Signo: et t^{em} n^{on}. S^{ed} nat^{ur}ia, ne ex instituto: g^o da-
t^r Signum, q^{uo}d in hac diuinis non comprehendatur. P^{ro}N^{on} Mi; nam t^e Anti logium
p^{ro} spei, & c^{on}c^{on}tra m^{or}at^{ur}; t^e Signa fratris; t^e p^{ro} nutus extortus; q^{uo}d haec n^{atu}ra
com signandi, s^{ed} Signa nat^{ur}ia; si u^{er} haec taliter uir et impo^{ne}re s^{ed} Signa ex
inst^o. De quo alibi.

Art. 3°

Examinar Secunda diuinis Signorum
in fratria, & instruenda.

Notandum 1°, Signum fratre f^{ac}ie in aliis primo, t^{em} in aliis 2°. Primum
Cor

constituit pōas p̄imae aptas ad coḡs condumotum; & cum illis concurreat ad coḡs nō in obliuio; tales s̄t s̄p̄ies im pressa p̄oars coḡs cōntum. Num constituit pōas autr̄ & fratr̄ coḡs cōntum obta; ut s̄p̄is nō nō in obliuio p̄oars coḡs cōntum. V. cōntus. Notandum 2°; signum s̄t cūle, qd sc̄t aī significat pōa; s̄t aptāle, qd s̄t optum s̄t, ut signif. n̄ omne. Signum sit anterū obti; tñ rū p̄oecaliquet aptālia; ut sp̄ies, qd s̄t in aere: & liat p̄ accessu n̄ possint mutare sublum; tñ pos sent esse in oculu.

Notandum 3°; obtum dupli concurreat cum pōa ad sui cognitum; prima effinē placentia pōium ipsius cognitio; qd hoc obtum ab signo ē importatum, faberis, & nō p̄t p̄ se in mīne concurreat, deo gaudet et se sp̄ies, qd sui loco concurreat cum pōa in rōe principij effectu. 2° concurreat obtum ad sui cognitum trāctu; & est, trāctando pōam. Et qd obtum ab signo ē importatum p̄t intrīnse trāctare cognitum, dñm sp̄ies impressa sib⁹, & cōntus in illa, qui s̄t trii intrīnsei cognitionis. T̄ sp̄ies positiv.

Obi 1°. Si dñvñ Signa fratria, cēnt cōntus, sp̄ies, & p̄f̄as mato: s̄d hæc n̄ sunt Signa frālia: qd nulla dñri. Pr̄ dñvñ signum fratre insinando pōam, dicit illam in cognitioem obti. Dm̄la sp̄ies, & cōntus infrāndo pōas, n̄ illas ducunt in cognitioem obti; Et si quid regrit, ut pōa autr̄ p̄t: qd n̄ sunt Signa fratria. P. N. Mi. Ad qd hōm̄ Concedo Maioret, & ad dñvñ dico, sp̄ies s̄t Signa fratria in aī p̄imo, qd concurreat effinē cum pōa tamq̄ media cognitio n̄ cognita: cōntus vero sunt Signa fratria in aī: sicut, ut autr̄ pōa p̄ illis coḡcat, requirat suum concurredum actualē.

Instabilis 1°. Pōa, & h̄is concurreant effinē: At n̄ s̄t signa: gō negat sp̄ies. Et concurreant effinē. Nq̄ lōa, qd sp̄ies concurreat cum pōa effinē tamq̄ media cognitio n̄ cognita, h̄endo se ex p̄oblii, cūing, & imagines, & sitiūdij: qd n̄ h̄ent pōa, & habitus. Diles: sp̄ies impressa n̄ sunt imagines, & sitiūdij: & obta: qd n̄ sunt Signa. Pr̄ Anj, gō s̄titudo regrit coiam vñcim in nō, in q̄d dicuntur s̄ites: s̄t sp̄ies & Accia: obta plenum, & Subia: gōn̄ coiuntut sunt s̄ites. P. N. Anj. Ad qd h̄c, duplē dñri situdinē, altera utrīcē, & alteram in reperitando; hanc h̄ec sp̄ies cum obta, & pictura Casarijū ipso: illam h̄ec vñ filius cum patre. Ad rigorosam in imaginem n̄ sufficiat sola coia in nō, qd aliq̄d sp̄ies sanctus cāt̄ mago p̄it, qd negant. I. I.

Instabilis 2°. Cōntus n̄ s̄t Signa frālia: qd nulla dñri signa

58

ma fratre. P' Artj, qd signum fratre, qd cognitum dicit in alterius cognitionem; id
contg cuiusvis ead actione, qd educatione: gō n' est signa fratra. Pp, contg eē signa inscri-
lia, si cognitam ead alioe qua glauum, ut mult Thomas: si uen cognitam ut gō ead
actioe, tuare st signa fratra: et p' ria ad huc remanent ipsi ut sint signa fratra; sig-
norum n' cognoscuntur.

Obj. 2° Idem p' tē signum fratre, et inscriale: gō haec signa
oppoñunt invise. P' Artj, qd contg solis in Astrologia eē signum fratre in illis;
respectu uero Ante illum cognitentis eē signum inscriale: gō id p' tē signum fratre,
et inscriale. Pp, cond rem matr sumptam posse eē signum fratre, et inscriale in solum
ruu divisor, sed et nū eiusq' reflexa cognitentis: nū eē eandem rem fratre sumptam;
nam talij contg, qd eē signum inscriale, eē prius cognitus, in hq' eē fratre: uia semper
ari rū ad p'iam; sicut in signis natibus, et ex insto variis rū ad rem, quandost
null sunt signa.

Obj. 3° Speci oblii, qd in speculo, eē signum fratre, qd eē eiusq' spēi
cum illa, qd in oculo; et eē inscriale, qd cognita dicit in cognitionem oblii: gō ead respit
eē signum fratre, et inscriale. Pp NTH, qd in speculo n' uide spēi, sed non eē lucidus, ne
qua colorata, qd eē obtemuisus: Et uider ipsum obtem, et specim reflexam; ut tradit
in libris de Anima.

Obj. 4° Contg medium uocis significatio eē signum fratre ru-
illius: dicunt ex isto, qd ad eē inscriale ruu contg ultimi, trii significati: qd eadem
res p' tē utrumque. Pp Constatum; nec n. mirum est qd ead res possit hinc di-
sas Signori roes nū divisor; cum p' tē illas hinc ruu eius, ut dictum est.
Notandum t' eē, contg medium n' eē signum ex iusti, et inscriale roet in, sed
ratione uocis; un' consequenter n' roe suis, sed roe uocis fugit, qd significat rem, et
contg ultimum uocis

Sectio Articuli. Soluuntur aliae obiectiones.

Obj. 5° Dant multa signa, que in reuicto membro constituantur: qd
uic n' eē adaequata. P' Artj, qd esset fratre e illi signum Dei; signo illam u-
nit in Dei cognitionem: et t' n' est fratre, qd h' eē consignata in istis Angelis;

In Pericorminias. De Signis.

ne est imago intitutus Dei: deum non est in trale, quia prius cognoscit; sed filius eadem cognitio se cognoscit, et Deum. In Discurso: quod neque de fratre, nec in trale. Pro Cotta, de primam per Alii, et Novi: nam esset anima cognita in illi Signum in trale Dei: et licet talis legio nisi sit ad essentiam fratris, et ad Deum; tamen primum trale ad An tam, quoniam ad Deum: quod sat est, ut Signum in trale licet prius cognitum sicutem prioritate non est, quoniam res significata. Sicut esset divisa est Signum in trale viceversa, id est fratris illam cogitant, ut Dicitur, deriva est cognitio semper attingens; quod talis cognitio prius trale ad Deum, secundario ad creaturas.

Obiectio 6. Phasma non significat Signum in illius, cum ipse ipsum phasma, et species illius concordantem cognitum est singulis: et hinc fratre, quia non cognitio in illius, sed in phasma; neque in trale, quia non est in trale: quod datur Signum, quod nec est fratre, nec in trale. Pro Cotta, et Novi: non per Alii: quod fratre phasma est Signum fratris, sed signum in cognitu inducit in cognitum sensu ex parte obiecti: et tunc in heretacione illius suffit in fratre et creaturam detinere, et conscientiam in eo eod suppeditare, ut dicatur Signum fratre, scilicet ut specie, quae sunt in aere.

7. Phasma fumi est Signum ignis, quod sumum concepit: obtemperante in trale, quod prius vocatur fratre; nec fratre, quod non est imago ignis, sed fumi: quod datur, sed nec sit fratre, nec in trale. Pro Novi contra Alii: quod phasma a fumi est Signum fratre remunum vel ignis tamquam omnem ad phasmam, quoniam distinctum; quia est medium cognitum in cognitum fratris, et ex parte obiecti. Namque datur signum signi, et signum qui significati in eodem genere signi. In Statibas.

Queritur, quoniam illud non est dicta regula Scotti? Pro, In Signis non habet qualiter signum signi, et signum significati in eodem genere, in quo primum Signum presentat Signum significati: ut phasma fumi, quod signum fratre ignis, quod ipsum phasma est etiam signum fratre fumi. In Signis vero ex isto quod est signum signi, est signum significati in eodem genere, quoniam signum significat significatum: ut certus medius est signum ex isto rei, quia vero cuiuslibet est signum naturale, est signum ex isto ipso signo rei. At hoc explicavit alij quod dictam regulam.

Obiectio tantum: Cognitio est signum: et hinc non fratre, quod non est prius coniunctus cognitio, neque in trale, quod prius: quod datur aliud signum, quod non est coniunctus. Pro, cognitio est signum, quod alterius productus contus; et tunc nullum est signum: et productus, quod est signum fratre, ut dicimus: quod alterius, et contus sit; et tunc cognitio est in imago, et signum est in ree contus, non in alterius.

Querit

Cap. primum. quæstio tertia.

Quæstio 3a

De significacōe vocis, et scriptura.

AREL?

Voces significant res, et conceptus?

P'is officiis: P'is operari; audiit in vocibus periphiros res significatas, dicit logentium: gō voces utrumq' significant. 2. Voces significantes tempore, intentione hōrum; sed int̄ia hōrum manifestare sunt contentus, id est: gō voces significantes contentus, dicit. 3. Si Voces sint signa contentum, nullum dubium mendacium; nam mendacium p' form' aliq' verbis, q' inveniente nō significat. Talemur tñ nō posse est ut res contentus significant: sicut uita scriptura nō significat p' significare, qm̄ ista significat ad cognitionem rei significatae p' scripturam: contentus significans uoluit.

Scotus pulat, Voces nō significant contentus, sed int̄ia res. Probat 1. q' si voces significant contentus, p' significare non est falsum: hoc nō est dñm: gō nec illud. P' illa, qm̄ haec p' significare atq' significabit, atq' haec contentus hōc est contentus; qm̄ est falsum. 2. Voces significantes dicit, q' ut qm̄ contentus aut nō dicit, q' ut quo. Et in locis p' nominis verbis, nō contentibus, ac p' p' nominis nō significantibus contentus, q' ut qm̄ nihil nō dicit.

Quarent, q' sint significativa. Q' c' illa, q' uerbi in dicoendo, ut scripta, Voces, contentus, et phasma copressa h̄ic, si phasma discurreat, q' significatio significans contentus est realis; significatio vocis, et scripti est aduentitia, et accidens. Significatio dicitur, qm̄ ultimar in dicoendo, ut fons, imago l'as: et c'.

Obj' 2. Scotus. Si Voces significant res, et contentus, id est res significant. Atloga: qm̄ est falsum. P' qm̄ vox h̄ic est Atloga ad hocum uirum, et ad eius imaginem pictam: qm̄ est ad hocum uirum, et ad eius contentum, qm̄ est image initialis illius. Q' N' Anis. Ad p' die, usum h̄ic est Atloga ad hocum uirum, et ad pictum, qm̄ utrumq' significat dicitur, et Atloga alia in p' nominis significat hocum dicitur, q' ut qm̄, utrumq' significat nō dicitur, q' ut quo.

3. Multas est Voces, qm̄ nō sunt contentus: gō nō illas significant. P' Anis. In uacib' animis, qm̄ p' latet, et in hōc latet in formam signatio. in ijs, q' in aduentia leguntur, in amentib' in dormientib' - et in mentientib', q' in hōc in mente contentum in tem. Oratio exinde; significatio est in mentem ire. Q' N' Anis. Ad p' p' d'ar illo in delibera'tas, q' nō reat contentus ulterius, reat tñ fr' illis uirtutib' meib', uel aliquo legato

In Perierminias. De Vocibz.

cognitio inphantasia, q̄ regir, ut regat p̄iam loquenter. Nullam uō dari uocē deliberatum, & hinc more platem, uniuersitate p̄cedat locutus ultimus.

Uñ in cuius b̄z loquitur, amentibus, dormientibus, & latini sermo nis ignoris dari alij cognitio inphantasia, & contus medius. Voces uō Mentiacionis s̄q̄ sunt uoces ultimorum, ut si q̄dicit, haec pagynus ē alba h̄t duplex conuocatio in monachum, alteram iudicativa, q̄dicit pagynus ē alba; alteram apprehensionem, q̄dicit pagynus ē alba. Mendacium ḡo consistit in eo q̄d dubitatio ex parte conuocatio in iudicativa, ut cum apprehensione. Nec circuicione, dari sit in eadē ita taleronuicatio, q̄n̄tū iudicativa, q̄n̄tām̄b̄ indicativa; & una indicativa, altera apprehensione, telum prae suppositione, non formaliter.

Bectius putauit, Voces n̄ significare res, sed solos contus. Probab, q̄d datur alij Voces, q̄d significant solos contus; ut loquenter, & sc̄tia. ḡo id dñm de vobz. Propter hoc uoces solos contus significare res, sicut est in uō n̄rsum. Specie cathagoromata. Vg 1/161; et illa sumpta q̄d nullum genitivum mente contum uolumen de trātum: si uō sumunt eam cathagoromata, significant enim contum modi sententia. Nutus appollent vocibz, & deo sig- contus, & contus ultimus; ut p̄it in matris, q̄p n̄tibz explicantur.

Avt 29.

Vtrum in Voce dñr, una, an du-
plex significatio?

Rerū, dari duplex, q̄n̄tū una tendit in unum ad contum, altera ad rem. Pr̄, q̄d in Voce dari una impio ad significandos contum, altera ad res: ḡo id duplex significatio immixta. P̄t̄ris, q̄d initio multiplicari ad multiplicatioē actuum uoluntatis loca uocum significiorum: Id aut̄ huiusmodi fuit duplex: ḡo duplex impio. Pr̄ Alii, q̄d haec p̄ unum aut̄ in gratia uoluerunt manifestare sues contum p̄ Voce. Deinde ad uires aus partes impinguauerunt Voces partes ad significandas res: ḡo dari duplex impio, q̄d uī res expressa in singulis uocibz; uī vero contumum fuit grālis, q̄d haec l̄ uoluerunt suos in quos manifestare; q̄d impio virtutati, & impietate ē in singulis uocibz. Conf. q̄d diuersus modus significandi anguit diuersum impionem: Ita uoces significant res locutor, contum in doctri- enga per diuersas impositiones.

Alligatorem tñ admittunt in p̄con immixta ḡo res ad contum. Probant L. & P̄ho, q̄d sit Voces cē primō notas contum: ḡo ex manu, cē secun- dario

Cap. primum. Quæstio tertia.

38
darii notariorum. *P*ro monte l'hi cæ, ut *Voces* sicutem prius contutus priorit' inter se, et
priorit' tamq[ue] finem, priorit' in executionis signat[ur] prioris. *E*t ideo regnunt duas impo-
t[er]as. *2.* *Voces* n[on] sicutant[ur] cont[ra] i[n]t[er]rogationem ibi sunt qualitates, id est significatio[n]es reponaturi:
et significatio[n]es sicutant[ur] cont[ra] signat[ur]es, q[uod] in illis regnatur. *P*ro *C*ausis, et *V*oca-
tionis; h. n. *Sig[na]ta* *Vocis* *1.* contutus ad contutum, et secundario extenderat ad rem sicutata;
et fieri hanc ex parte alio, nomine *Signat[ur]* ipsorum nom.

3. *Signum* p[ro]m[ptu]r[um] gallo privilegat illud *Signum*, cuius lo substitu-
ir, q[uod] in illius significatum: *Sit* *Voces* ponunt[ur] q[uod] contutib[us], q[uod] *Signa* rem: *go* prius sicutant[ur] contutus,
q[uod] res. *P*ro *Maiorem* cæ vñam, q[uod] *Signum*, q[uod] *Substitutus*, significat totu[m] aletorius; quo
palto scriptura ponitur *Voce*, ex i[n]t[er]ro *Vocis* significatum: h[ab]et q[uod] *Signum* significat[ur] *Sibi*,
h[ab]et se fieri *Voces*, quia ita substitutum p[ro] contutib[us], ut et p[ro] se significantes significat[ur]
tale contutus. *A.* Q[uod] aliud respi[ct]us plebis subornatores, una h[ab]et suffit ad illatos, ut
sit in genere sp[irit]us, et in omnibus: q[uod] in poëia n[on] aut, dubiti: *Sit* vox respi[ct]us p[ro]les tria sub
ornatores, nempe contutum, et omni *go* una. *Sig[na]ta* suffit ad ultimum. *P*ro *Maiorem* cæ
vñam, q[uod] m[is]s[us] refrendi c[on]dit, ut cornu in adductis capit: n[on] u[er]o q[uod] m[is]s[us] d[omi]n[u]s, ut
contingit in *Voca*, q[uod] significat rem d[omi]n[u]s, contutio[n]em d[omi]n[u]s. M[is]s[us] aut[em] significandi d[omi]n[u]s, et
n[on] d[omi]n[u]s e[st] ualle d[omi]n[u]s, et ideo regnit duas h[ab]entes.

*A*lii tandem pulant *Voces* significare rem, et illa median-
te, contutum. Probant[ur] q[uod] priori executionis modij, q[uod] in executione finis: *Sit* significatio[n]es
rei c[on]tra medium ad significandos contutus, tamq[ue] finem: *go* significatio[n]es rei est prior, quam
significatio[n]es contutus. *P*ro *Sig[na]ta* rei c[on]tra priori in executione, n[on] u[er]o in intentione
aut executione modij, et assertio[n]es finis. *2.* Audita vox, cogit[ur] res di recte, co-
tagio n[on] refredat: *go* non significat prius rem, et posterius contutum. *N*on tamen, quoniamque
cognitio c[on]tra d[omi]n[u]s significib[us], q[uod] cum sint *Signa* ad placitum, ad ultimum possunt accom-
modari s[ed] d[omi]n[u]s prioritatem.

Art. 3.

*V*trum scripta sicutant[ur] *Voces*, etres?

*R*er[um] affie. *P*ro q[uod] legi scripta, q[uod] illigat[ur] factum contutum uacuum, d[omi]n[u]s verum; quod
legit, et illigat[ur] factum utrumque contutum: *go* scripta ultimum significans. *Quares*, *Sig[na]ta* et
veritas significib[us]? *P*ro affie. *P*ro q[uod] unum potest regni in alio, *Signum* quod sint
scripta in te. *P*otest scriptura potest regni significat[ur] uocis in rei significante: *go* illigat[ur]

In Pericopinias. De Vocibus.

je dūsa. Primi in eo, q̄ ligat & nō intelligit; sive in Vocib⁹ & significati⁹; Vocab⁹ Blis⁹, q̄ significat vocem suam rem. Pr⁹ 2⁹ ga. significat ad rem e simile loc⁹; ad vocem eius estio plena; ga integrum ea significat, q̄ singula litera donant singulos vocis sonos: q̄ significat distinguuntur inter se.

Obj. 1. Per Thum, Scriptura ead mō significat vocem, q̄ vox sig-
nat contum: id uox significat contum una significat simili, dō complexa & singulos artē:
q̄ in Scriptura significat Vocem. P. Thum nō possit significandam fideliter, id tñ
inter qd utraq p̄ter res aliud significat, s. uox contum, Scriptura vocem: id p̄ter voces,
Scriptura significat significatio video in Ioseph & Joseph acutum: quod Scriptura
primo, & postea significat Voces. Diversit tñ, quia uox neq̄ significare contum ultimum,
q̄ significat rem; Scriptura autē p̄t significare uocem, q̄ significat rem: ut patet in Blisteri.

2. Singuli Vocis artē significant singulos characteres, Vocab⁹
res. At significat litteras, s. &c. q̄ nō possunt ab illis significari: atque erunt tantum
Signa ex istis. Ap N. Cām. multū. nō incōcēt, qd haec sint mutua Signa & signis
tū, sunt cī, & efficiunt mutua Signa nō sita: sive non possunt dictio Scripta significare uoca-
les, & vice versa uocales significare Scriptas.

Quare 2. At Scriptura significat rem ead impie, & significat, qua
uox significat ipsam rem? Apafri. Hac autē significat in uoce innīe, & qd intime;
in Scriptura uō reine, extrema, & rōta uocis. Pr⁹ resolutus qd ut mē Scriptum sig-
nificat rem, scīt quod uox fuerit impie ad significandam talē rem: qd ad impie sufficit
dubium. P. alij, qd uox Blisteri imponeat mō ad significandam aliquam rem, eis
Scriptura ab qd alia impie significat eandem rem: sed Scriptura in tñ significat rem,
in qd significat uocem: qd uox, & Scriptura ead significat significat; uox per se, Scriptura
in uero ratione uocis.

Oppones 1. Si in uoce & Scriptura dār unā in significat, Signum
dōale nō dividit in hīa membra, nempe in contum, Voces, & Scripta: sit a nobis
dīctum st. P. qd significat decessi. Signi gōt: Vox, & scriptum hinc ead significat,
erunt unum tñ Signum. P. uocem, & scriptum eē duo Signa mātr, unum vero
sunt & significat, qd uox ad tñna multiplicem, scīt multiplicatio scriptorū: cum iō
litteris, Vocib⁹, & scripta sunt tria, tot erunt. Signa dōale mātr sumpta, tñ ead sig-
nificat sit in uoce, & scripto.

2. Scriptura hieroglyphica Calderis, Sinaris, Japonia, Connarum
voces significant innīe res, nō uoces: qd nō in scripta significat Voces. P. Scriptorū hi-
erogly

Cap. primum. Questio quarta.

aliquas non esse proprie scripturas, sed signis & similitudinibus inventas ad rei immate signandas.
Sicut Arithmeticonum numeri, & sunt certam summam, et Mathematicorum imaginis
representant Planetas, & Signa Celestia, non logos de propria scriptura, quae tempore
nisi ex literis.

Quarto.

Volumen continet sicut id apud omnes, ususq[ue] d[icitur] d[icitur] d[icitur]

Art. 1°

Quo si continet sicut id apud omnes?

Idem est continet esse continet apud omnes, atque etiam signa natura; seu hereditatem suam significandi ubi
cumponantur. Propter quod continet se esse h[abere]r[em] imagines naturae suorum obiectorum, sed imaginis vel similitudine
ponatur, sed est eadem, id est, sed representat suum obiectum: quod continet sunt idem apud omnes. Propter haec,
quod illas non cogitare, nisi per imagines rerum, est placuisse, et per hoc facit obiectum sibi operis intentionis: sed
tales imagines se continet: quod continet sunt signa natura. Nam per hoc, quod cognitio sibi operis intentionis
potest ad obiectum non incedere, sed in representando: h[abere] autem asimilatio res ipsa transducitur
ad suum obiectum, tamquam ad mensuram, & caput sui est: quod representatio est ratio suam essentiam;
et continet continet est imago naturae obiecti.

Obij. 1. De eadē fratre fratris continet sicut id apud hos, nam Mathematicus apprehendit Solēm plurimes ratiōnēs tota Terra, rusticus minorem rotam planeti;
imo de cadere plures p[otes]t ratiōnēs opinari: quod continet non sicut id apud omnes. Propter h[abere] 1° Art. & 2° Nōam, per
quantitatum Artib[us] non est abditum, sed conditionatum; id est significat, continet tales etiam, ut
cumponantur, sed representant: ac genere continet rusticus in Mathematico representabit Solēm
minorem rotam planeti; & continet Mathematicus in rusticis representabit illum maiorem
rotam terrae. Propter de juriis propriis dicendum.

2. Continet fratres ab uno non potest migrare in mentem alterius; quod est
Accidens, non potest mutare substantiam: quod non potest alteri representare. Contra quod te migraret,
non ingeneraret alteri ad cognitionem; quod sunt nonne potest vivere ex vita substantia alterius,
ita ne possit figurare continet alterius, quod vita accidens. Propter continet unius, si dimitetur
vita in mente alterius, potest esse alteri representare. Utrum vero regnat alterum in talium ut
antitez sitigat (potest regnat confrater) alibi dicitur.

Obij. 2. Continet regnum omnium rerum, et facultatis, non est imagines suorum
obiectorum: quod non est continet imago. Propter h[abere] 1° Art. quod continet ratiōnes exprimunt ad obiectos: sed

In Perierminias de cōntibus.

97

Hoc obstat nō posse exprimere cōntus ratēs: gō cōntus nō imagines illorū. P. vlli, qd
qđ h̄t est rate, nō p̄t illud a loco tr̄buerit; sed neqđ, entia rōis, et fidelia? ha-
bent cōntus rate: gō nō posse illud tr̄buerit cōntibus. P. vlli, qđ h̄t est. Ad cōntus p̄bli-
cōndit, qđ n̄ h̄t cōntus, n̄ posse illud tr̄buerit effīce, post tñ captariter, seu in gr̄cā
frat̄is ex fr̄nīcas: in qđ gr̄cā p̄dicta entia exprimuntur cōntus fīcationem p̄ficiā,
n̄ p̄ficiā rēalem; hic n̄. Hibuit ab illa.

A. Taca, seu cōntus p̄ractus artefali faciendū n̄ cōmago sui ob-
t: gō n̄ oīs cōntus' imago obtis. P. h̄t, qđ artefaliū p̄det captariter a cōnta: gō
cōntus p̄det ab illo captariter a loco dabis de p̄fendia in ead gr̄c īc, quod
st̄ absurdum. P. vlli. Ad p̄blicū, artefaliū p̄det captariter cōntus p̄cē
to quod cōiam, n̄ m̄ quod cōssiam: cōntus p̄det captariter ab arte factō quo
d̄ cōssiam, n̄ quod existentiam; qđ qđ hanc p̄det ab illa. Atqđ dico qđ dīc
la de p̄fendia, tē gūs cā sit idem.

Dubitabis, d̄ cōntus s̄int fr̄tis signa & Reliēm supadditam?
Progr̄vū. P. qđ rōis cōstitutis fr̄tis signum p̄cānd fr̄m, qđ rōis signandi: n̄
hac fr̄m in cōntus cōiam estia, d̄ representati: gō p̄ suam cōssiam, d̄ rōis cōntum cōnti-
tūi cōntus fr̄tis signum. Non negamus tñ, cōntum p̄ter rōum estialem, funda-
mentob̄ tuor Reliēm supadditam signi: denominatio tñ Signi queritur ex aptitudi-
nem p̄tēm ad cognitionem oīs, n̄ iō ex Reliēb̄ supadditib̄, ut supradicimus.

P. H̄būm dīnum? signum cōrāt: qđ cōstitutis fr̄tis Sig-
num p̄ Reliēm rōis supadditam: gō et H̄būm creatum, seu cōntus erit signum per
Reliēm supadditam. P. vlli, qđ Verbum dīnum? fr̄tis Signum p̄ suum esse, n̄
per reliēm. H̄būm dīnum cōtalem ad cōrāt, sicut verbum creatum dicit ad
cōrāt, quaestio est Metra, ad qđm remittat.

Artus 2°

Quis sūi Voces n̄ sint ea qđ apud oīs?

R. qđ sūi signa nālia, nec hanc case nūm signandi, qđ ex hōum impōc, d̄ ideo n̄ s̄
cādem apud oīs, id est, n̄ signant id apud oīs, qđ n̄ oīs tenent cōnsim p̄pōem illarū; gōne
significēm. Obj. 2°. A. Artūm sermo ē hōi nālīg: it p̄tē nāle, qđ apud oīs: gō sermo
sermōcōs ē cādem apud oīs; d̄ n̄ signant ex istō. P. sermo cōndūp̄tōsum, p̄mī
sermo dearticulatus, qđ est hōi nālis; signifāt signat hōum & sermōtō talēsonūm;
sicut magitius signat bonum magientem: d̄ in hoc sūi artūtōt, sermonem ē
hōi

Cap. primum. Quæstio quarta

hominum. Redimiri sermo & r̄gicā, q̄ p̄detea impōe, et ea insti, q̄ n̄ ē nō habet.
Inst. Nā dicitur brutes voces natūrā signantes: q̄o n̄ debuit illis hōs
 ibi denegari; ne brutes favorabilior sit qm̄ hōibus. Concedo totam; Nā: n̄ dedit hōibus
 risum, genitum, & sonum delectatum, q̄ natūrā signant: et p̄ter hoc concessit illis roīs, q̄ est
 multo p̄stantior, q̄ mediante p̄sonā. Voces ad hōbūm exigitare, et imponere.

2° Impōe, n̄ manet in voce: q̄o vox id signat apud oīs. Et alij ga-
 uas signativa cū iātō signativa: s̄t fit signativa q̄ impōem. q̄o s̄t impōe exonerat in uoce.
 Q̄o impōem s̄t manere in uoce agn̄ illis, q̄ norunt omnes signōem; n̄ uō apud eos, q̄ talē
 impōem n̄ tenent; q̄ signōe est extēnca uoci, n̄ intēnca. Ad p̄ dies, uocem n̄ cōfia in
 signativa, nisi sumptum reductum; nos uō legimus de illis p̄cūsum p̄tā, sicut p̄li
 Cosophus illam sumit.

3° Voces primor̄ parentum n̄ signabunt. P. P. D. 1. 1. 1.
 ga primi parentes n̄ p̄signore in s̄t do tali impōe; nec induta fuit a
 cōs. atnālissig
 les hoīs n̄ posse uti sermōne signatōe, n̄ ab Anto, f. à Dæmonē infundari. Atq̄ s̄t ga
 mūdus fuit n̄ surbus, leguntus ē postea sermōnem, qm̄ aīa tenebat. Prōea q̄ in solitudine
 Educatorū bīgōnt p̄nūtū pacifici dealij impōe cōuocē, q̄ excoagitarēnt.

4° Illi, q̄ educarē ex hōbūm societatum, utūrū sermōne signatōe;
 ut Atq̄s. Greci filius: atq̄ nō illis talē sermōnā infundit; q̄o illis nō habet. P. P. D. 1. 1. 1.
 les hoīs n̄ posse uti sermōne signatōe, n̄ ab Anto, f. à Dæmonē infundari. Atq̄ s̄t ga
 mūdus fuit n̄ surbus, leguntus ē postea sermōnem, qm̄ aīa tenebat. Prōea q̄ in solitudine
 Educatorū bīgōnt p̄nūtū pacifici dealij impōe cōuocē, q̄ excoagitarēnt.

Tant: Hō sonos, & uoces p̄fort, f. cōinstinctuā, t̄ ea indūctiā, dīda-
 ta opa: l̄mō uoces s̄t affīx nates, & natūrā signantes cōs. Vḡrisus Lætitiam, q̄ latens
 in corde ē cārīgus. Si t̄ sonus cōsto qdām mō variatus signat cōm̄ t̄ traffām, s̄m̄ minū-
 vel tristiam: ut uox galli reporto cōbo, s̄t signat qdām regnum, s̄t Lætitiam in qdām galli.
 Vnū uoces brutes s̄t signant molestem, f. incandens, n̄ uō cōntōe, q̄s de obīs, frām, n̄ rīme,
 & secundarii, q̄n̄ apprehendunt obtūm doloris, & lætitiae. Atq̄ s̄t
 t̄ de indūctiā ad signandum dolorē, f. lætitiam, n̄ signant illa uo-
 te significata.

Quæstio v

De Veritate, & falsitate cōntūm

Art. 1°

De qua ueritē, & falsitē logi Phis?

Veri

In Pier. de veritate, et falsitate continet.

Veritatem huius inveniam, et illud. Pr^o, quia ita sit utrum ad illud, sicut bonum ad utrum
bonum. Id nullum non bonum, non formam ad utrumque: quod nullum est nūn, et pōrīcomad it
lūm: dicitur quod q̄libet res se pōtē hoc ad illud; prīmo, ut mensura cogitatio, ita se
bentres nūles, q̄ mensurant cogitacionem reatam. Secundo, ut mensuratum p̄cognitio
em; ita se hanc oī res recreata ad artem diuinam, p̄q̄m mensurari, et talis in se sunt,
q̄les ars diuina p̄st̄rigat. Prīma dicitur transp̄t̄ctio ad illud; dicitur in toto, p̄t̄
id, seu cognitio, de qua hic agimus, et defini. Conformatio in illud, et rem cognitam.
Id est, tunc illud vere cognitum, cum p̄cipit rem, sicut inse. **P**lurim oppositio fitas,
q̄defi, Differencia in illud, et rem cognitam.

Quare dicitur, q̄ Veritas cognitio consistat in conformitate cōntūtū
fratris ad rem cognitam, id est, ad summabutum? P̄ affīe. Pr^o, q̄ Veritas cognitio est
adaequatio mensurati cum sua mensura: id cōntūtū fratris est id, q̄d mensurari, q̄a est imago ob
tūtū; res cognita, seu obtūtū est mensura: q̄d Veritas cognitio consistit in conformitate, et adaequā-
tūtū fratris cum res cognita in se. Contra, q̄a imago artificialis tunc est nūn, q̄d confitit cum
suo obiecto: q̄d sibi imago initia, id est cōntūtū, tunc vere erit, q̄d confitit, cum suo obiecto,
q̄d quo exemplatur: atq̄ exemplar obiectum se: q̄d dicitur confitit cum illo sibi se.

Aliqui putant, Veritatem cognitio consistere in conformitate cōntūtū fratris
cum ipso obiecto, id est, in conformitate rei ut est cognita, et ut sit p̄p̄ rei. Oppositiō enī p̄fāc̄t̄ p̄fāc̄t̄
enīt̄ ad se ipsum nō dicitur conformitas, id est tūtū; sed conformitas regit res obiecta: id est cognita
in se, est eadem res secundum: q̄d nō huc Veritatem secum, id est tūtū. 2. Veritas prop̄s vocalis non
consistit in conformitate rei significata ad se ipsum, p̄t̄ est à p̄p̄ rei; id in conformitate prop̄s
cum significato: q̄d est Veritas prop̄s mentalis non consistit in conformitate rei cognitae cum re
ipsa, p̄t̄ est à parte rei; id in conformitate cōntūtū fratris cum significata.

Obij. Illud nūn, et conformis obiecto, q̄d cognitum ut in se: q̄d ut
ritas consistit in re cognita, et non in cōntūtū. P̄t̄, illud nō dicitur nūn, et p̄con-
tūtū: unūtūtū cognitio est in conformitate cōntūtū representativi cum obiecto representato. 2. En-
nuntiatione tunc nūn, q̄d confitit cum obiectu: q̄d Veritas consistit in connotatio. P̄t̄ en-
nuntiationem vocalem nō sit cōntūtū signum obiectus, id est mentalis: non nō sit uide ex eo q̄d con-
fiteri cum obiecto p̄p̄ rei, id est cum cōntūtū fratris. Cū sic explicetur, huius assertio, tria
esse nūn, aut falsam, proverbi aut nō est.

Sed. Obiectum illud nūn: id est obiectum priorē cognitae: q̄d Veritas pri-
ore in obiecto. P̄t̄, nūn cōntūtū illud nō fratris, id est cōntūtū, q̄d cognitum p̄t̄ in se cōntūtū
representativum fratrem in illud, et de cōntūtū obiectua priorē in obiecto; fratris nō priorē in
illud.

Cap. primum. Quæstio quinta.

Ita. 4°. Quod illius frater indicat, p. o. c. e. u. m. & reflectus in suum a. m.; sed con-
paratione cognitam cum se ipsa ut est a. p. rei: g. o. V. i. t. a. frater consistit in continuo
uero in fratre. P. o. c. e. tunc e. u. m. q. o. mentalis comparatione cum obiectu. q. o. ea
minet an res ita se sit ut ipse apprehendit, comparat rem cognitam ad se ipsam ob-
iectum. Quare et si ut habeat conformitas ita ab obiectu, an Relatio nra? P. o.
e. ab obiectu; nimis enim est entis conformatio cum obiecto, a quo mensuratur; p. o. t. fundat
in se Relatio ad obiectum. P. o. a. c. o. i. subiecta ei Relatio, est conformis obiecto p. o. suam repre-
sentacionem, id est: g. o. in illa consistit etiam Veritatis. Id p. o. portione ad d. m. e. de fulsitate.

Quare 3°; At Relatio consistit ad obiectum, ita ratio? P. o. affe; s. iden-
tia regula; ut p. o. Varias autem datae p. o. mutatio in se f. i. s. t. in tri. un. variabili;
q. o. Drao transit de uina in fabam, f. e. p. o. Quod uero ab est, Draon transire de uina
in fabam; de p. o. ab obiectu mutato; illigit ab obiectu mutato f. r. a. ab obiectu, & relativa. Sit
uera consistit in conformitate rei cognitae ad se ipsam, Relatio erit ratio, ob defini. Distinc-
tionis realis.

Art. 2°

¶ dicitur Veritas in obiecto operibus illius?

Nostandum primum; illum nunc hinc has opes; 1° V. i. t. a. frater apprehensione, q. p. i. m.
p. o. apprehenderet, & cogitaret, & refrendaret, & negaret, & contuleret ubi. 2° d. i. c. i. d. i. u. m. f. o.
k. u. n. t. i. a. & comp. f. d. i. u. o. q. o. illius aliud a. f. r. a. t. frater de aliis; at Socies a. t. h. o. 1. 3°
est discursus, q. o. ex una, & plura p. o. obiecto co. illius' mediante capula i. l. b. t. r. a. seu
ratio, g. o. f. i. g. o. & U. g. D. e. b. d. h. o. g. o. c. n. t. i. s. 1. N. d. m. 2° V. i. t. a. frater e. d.
p. o. m.; 1° est simplex, 2° complexa; 1° consistit in simili conformitate cont. cum ob-
iecto; & resp. in prima opere illius; est que impensa. 2° e. n. s. b. i. l. o. & representatione
iunctio in unius cum alia, id est, p. r. a. t. i. & subtili. Representatio 2°, & tertios ope-
rationes. His pertinet.

Dico 1° In 1° opere illius dicitur Veritas frater simplex. P. o. g.
Veritas frater consistit in conformitate i. n. c. o. t. u. m. & suum obiectum: 1° simplex ap-
prehensione conformari census obiecto, si idem est eius, image naturalis: g. o. in 1°
opere illius dicitur Veritas. Contra, q. o. in cognitione diuina, & Arthaea dicitur purissima
Veritas: g. o. t. s. simplex apprehensione: g. o. s. t. s. in n. i. s. P. o. s. has cogitu-
tiones, & Arthaea i. d. a. q. o. confr. obiectu in eo quod equipollat nro iudicio: sed
nro sive per apprehensionem etiam confiat obiectu: g. o. in illa dicitur Veritas. Hacten
in